

ระเบียบองค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
ว่าด้วยการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ (๕) (๖) และข้อ ๑๙ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ว่าด้วยการบริหารงานองค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับ
ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ และข้อ ๗๒ ของระเบียบคณะกรรมการบริหารองค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานเจ้าหน้าที่และลูกจ้างองค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ องค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบองค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ว่าด้วยการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา率เบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“องค์การค้า” หมายความว่า องค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่องค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีตำแหน่งประจำปฏิบัติงานเป็นประจำและได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากองค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

“การฝึกอบรม” หมายความว่า การเข้ารับการฝึกอบรม การสัมมนา การประชุมทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การฝึกงาน การดูงาน หรือที่เรียกอย่างอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีโครงการ หลักสูตร และช่วงเวลาจัดที่แน่นอน มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ เพื่อพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

“การฝึกอบรมภายใน” หมายความว่า การจัดฝึกอบรม สัมมนา การประชุมทางวิชาการ หรือเชิงปฏิบัติการและที่เกี่ยวข้อง ที่องค์การค้าเป็นผู้ดำเนินการจัดตามแผนการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำปี โดยใช้สถานที่ภายในหรือภายนอกองค์การค้า

“การฝึกอบรมภายนอก” หมายความว่า การจัดฝึกอบรม สัมมนา การประชุมทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการและที่เกี่ยวข้อง ที่หน่วยงานภายนอก อาทิ หน่วยงานราชการหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการจัดขึ้น ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

“ความจำเป็นในการฝึกอบรม (Training Needs)” หมายความว่า ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานที่สามารถแก้ไขได้ ด้วยการฝึกอบรม

“การดูงาน” หมายความว่า การไปศึกษางานของหน่วยงานอื่น หรือองค์กรอื่น ทั้งรูปแบบ ระบบ และวิธีปฏิบัติงาน เพื่อนำแบบอย่างที่ดีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในองค์การค้า

“การศึกษาต่อ” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียนหรือการวิจัย ตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณบัตรซึ่งสูงกว่าคุณบัตรเดิมในสายวิชาชีพที่ปฏิบัติงานของผู้ศึกษาต่อ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

“การปฏิบัติงานวิจัย” หมายความว่า การศึกษาวิจัยในหัวข้อหรือประเด็นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เพื่อนำผลที่ได้รับมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ หรือเพื่อปรับปรุงการผลิตเพิ่มขึ้นหรือสร้างนวัตกรรม ที่เป็นประโยชน์แก่องค์การค้า

“การปฏิบัติงานบริการวิชาการ” หมายความว่า การปฏิบัติงานให้บริการความรู้และทักษะแก่พนักงานเจ้าหน้าที่และสังคมโดยทั่วไป ด้วยการเป็นวิทยากร การสอนงาน การสาธิต การบรรยายพิเศษ การเขียนบทความทางวิชาการเพื่อเผยแพร่

“การเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ” หมายความว่า การศึกษาต่อ การฝึกอบรม การดูงาน การปฏิบัติงานวิจัย หรือการปฏิบัติงานบริการวิชาการ

“วิทยากร” หมายความว่า ผู้บรรยาย ผู้อภิปราย ผู้นำการสัมมนา หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งทำหน้าที่ให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตร หรือโครงการที่จัดขึ้น

“ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม” หมายความว่า ค่าสถานที่ ค่าวิทยากร ค่าเอกสาร ค่าอาหาร ค่าอาหารว่าง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการจัดฝึกอบรม

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ รวมทั้งให้มีอำนาจตัดความ และ วินิจฉัยซึ่งขาดปัญหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้ผู้อำนวยการจัดให้มี “แผนการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำปี” เพื่อเพิ่มพูน ความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ คุณธรรม และจริยธรรม ทั้งนี้ ให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

ข้อ ๗ แผนการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำปี ให้ประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาต่อ การฝึกอบรม หรือการถูงาน

(๒) การปฏิบัติงานวิจัย

(๓) การปฏิบัติงานบริการวิชาการ

(๔) การเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

(๕) การอื่นใดที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๘ ให้องค์การค้าสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ถึงความจำเป็นในการฝึกอบรม (Training Needs) ของแต่ละหน่วยงาน และจัดทำแผนการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำปี

หมวด ๒

การฝึกอบรม

ข้อ ๙ การฝึกอบรม ให้จัดทำเป็นโครงการหรือหลักสูตร เสนอขออนุมัติจัดฝึกอบรม ดังนี้

(๑) จัดฝึกอบรมตามแผนการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำปี ซึ่งประกอบด้วย การ ฝึกอบรมภายใน และการฝึกอบรมภายนอก

(๒) จัดฝึกอบรมตามนโยบายองค์การค้า ที่มีขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานระหว่างปี

(๓) จัดฝึกอบรมตามความจำเป็น เร่งด่วน เพื่อการแก้ไขปัญหาอุปสรรค หรือเทคนิค วิธีการทำงานใหม่ที่มีขึ้นในระหว่างปี

ข้อ ๑๐ การฝึกอบรมภายใน ให้จัดฝึกอบรมตามโครงการหรือหลักสูตร ที่กำหนดไว้ใน แผนการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำปี โดยการศึกษาวิเคราะห์ถึงความจำเป็นของหน่วยงาน และ บุคลากรที่ต้องได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความรู้วิชาการและเทคโนโลยีปัจจุบัน เพื่อประสิทธิภาพการ ดำเนินงานของหน่วยงาน ทั้งนี้ ให้รวมถึงการจัดสัมมนา การไปดูงาน และการประชุมเชิงวิชาการหรือ เชิงปฏิบัติการที่จัดขึ้น

ข้อ ๑๑ การฝึกอบรมภายนอก เป็นการส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ไปเข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน และประชุม ตามที่หน่วยงานราชการหรือเอกชนจัดขึ้น ทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยพิจารณา ความเหมาะสม ประโยชน์และความจำเป็นขององค์การค้า

หมวด ๓
การศึกษาต่อภัยในประเทศ

ข้อ ๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะไปศึกษาต่อภัยในประเทศต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) มีอายุไม่เกิน ๔๕ ปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่จะเข้าศึกษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๒) ปฏิบัติงานอยู่ในระเบียบวินัยและคุณธรรมอันดีงาม และอุทิศเวลาปฏิบัติงานด้วยความจริงจังอุตสาหะ

(๓) ในรอบปีัญชีที่ผ่านมาไม่วันลาป่วย ลาภิจ รวมกันไม่เกิน ๓๐ วัน และสายไม่เกิน ๑๕ ครั้ง ไม่ขาดงาน ยกเว้นการลาอุปสมบทไม่เกิน ๑๒๐ วัน ลาไปประกอบพิธีชั้ยปีไม่เกิน ๑๖๐ วัน ลาคลอดบุตรไม่เกิน ๙๐ วัน และการลาป่วยเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่

(๔) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยเกินกว่าภาคทัณฑ์

(๕) มีคุณสมบัติและฟื้นความรู้ตามระเบียบที่สถานศึกษานั้น ๆ กำหนดไว้

(๖) บรรจุเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติงานติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า ๓ ปี ทั้งนี้ นับถึงวันที่ ๑ มกราคมของปีที่จะเข้าศึกษา

ข้อ ๑๓ วิชาที่ไปศึกษาต่อ ต้องเป็นสาขาวิชาที่เกี่ยวกับวิชาชีพของหน่วยงานที่สังกัดและเป็นประโยชน์ต่อหน้าที่การงานหรือต่อองค์กรค้า

ข้อ ๑๔ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปศึกษาต่อ แต่ทั้งนี้ ไม่เกินปีละ ๖ ราย (สำนักหรือเทียบเท่าละ ๑ คน)

ข้อ ๑๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เคยได้รับอนุญาตให้ศึกษาต่อภัยในประเทศแล้วจะศึกษาต่ออีกต้องกลับมาปฏิบัติงานเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๕ เดือนเต็มนับถึงวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่จะศึกษาต่อ ในกรณีที่องค์กรค้า มีความจำเป็นต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งกลับมาปฏิบัติงานไม่ครบ ๒๕ เดือนเต็มไปศึกษาอีกเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้อนุญาตเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๑๖ การศึกษาต่อภัยในประเทศ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

(๑) ประเภท ก ได้แก่ ประเภทที่องค์กรค้าคัดเลือกส่งไปศึกษา โดยไม่ต้องสอบคัดเลือกในสถานศึกษา

(๒) ประเภท ข ได้แก่ ประเภทที่ต้องไปสมัครสอบคัดเลือก หรือคัดเลือกในสถานศึกษาด้วยตนเอง

ข้อ ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะไปศึกษาต่อประเภท ข ต้องไปสมัครสอบคัดเลือก หรือคัดเลือกด้วยตนเอง ณ สถานศึกษา เมื่อสถานศึกษานั้น ๆ ประกาศผลสอบคัดเลือก หรือคัดเลือกแล้ว จึงเสนอขออนุญาตต่อผู้อำนวยการ โดยผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับขั้น

ข้อ ๑๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อตามข้อ ๑๖ (๒) ต้องจ่ายเงินที่เกี่ยวกับการศึกษาเอง

ข้อ ๑๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ ต้องทำสัญญาตามแบบที่องค์การค้ากำหนด โดยมีเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) บุคคลผู้ด้วยกันต้องดำเนินการตามเงื่อนไขต่อไปนี้ด้วยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) หากไม่มีบุคคลตาม ข้อ (๑) ต้องมีบุคคลอื่น ซึ่งมีที่ดินหรือหลักทรัพย์ซึ่งมีราคามิ่งต่ำกว่า ๖ เท่าของเงินเดือนของผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อค้าประกัน

(๓) การศึกษาต่อโดยใช้วันเวลาทำงานเต็มจำนวน ต้องกลับมาปฏิบัติงานให้องค์การค้าไม่น้อยกว่า ๖ เท่าของเวลาที่ไปศึกษาต่อ หรือไม่น้อยกว่า ๑ เท่าสำหรับการศึกษาต่อ โดยใช้วันเวลาทำงานบางส่วนหรือการศึกษาภาค nok เวลา

ข้อ ๒๐ กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อไม่กลับมาปฏิบัติงาน หรือกลับมาปฏิบัติงานแต่ไม่ครบจำนวนตามข้อ ๑๙ (๓) จะต้องชดใช้เงินเดือนและเงินที่จ่ายควบเงินเดือนที่ได้รับระหว่างเวลาไปศึกษาต่อให้กับองค์การค้า กับชดใช้เงินเดือนและเงินที่จ่ายควบเงินเดือนตั้งแต่วันอีกจำนวน ๑ เท่า ให้เป็นเบี้ยปรับแก่องค์การค้าอีกด้วย

กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อโดยใช้วัน เวลา ทำงานบางส่วนหรือการศึกษาภาค nok เวลา ไม่กลับมาปฏิบัติงาน หรือกลับมาปฏิบัติงานแต่ไม่ครบจำนวนตามข้อ ๑๙ (๓) จะต้องชดใช้เงินเดือนและเงินที่จ่ายควบเงินเดือนที่ได้รับระหว่างเวลาไปศึกษาต่อให้กับองค์การค้า

กรณีที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แต่ไม่สำเร็จการศึกษา ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ การศึกษาต่อประเภท ๑ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขออนุญาตใช้วันเวลาทำงาน บางส่วนไปศึกษาได้ หันนี้ วันเวลาที่ขออนุญาตไปนั้น จะต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของวันเวลาปฏิบัติงานใน ๑ สัปดาห์

ข้อ ๒๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตไปศึกษาต่อ ตามข้อ ๑๖ (๑) ให้ได้รับเงินเดือน และเงินที่จ่ายควบเงินเดือนเต็มจำนวนที่ได้รับอยู่ก่อนวันได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา รวมทั้งอาจได้รับการพิจารณาเพื่อขึ้นเงินเดือนหากผลการศึกษาเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่องค์การค้ากำหนด

ข้อ ๒๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ศึกษาต่อ จะต้องรายงานผลการศึกษาที่ทางสถานศึกษารับรองให้องค์การค้าทราบทุกภาคการศึกษา

ข้อ ๒๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ศึกษาต่อ ต้องศึกษาตามหลักสูตรที่ขออนุญาต ภายในเวลาที่กำหนด การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือเวลาจะกระทำได้ต้องได้รับอนุมัติจากองค์การค้า

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ขยายเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำสัญญากับองค์การค้า ภายใน ๑ เดือน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ

ข้อ ๒๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ศึกษาต่อ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ หรือสำเร็จการศึกษา ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติจะต้องเดินทางกลับ และรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายในเวลา ๑๕ วัน และให้รายงานผลการศึกษาต่อองค์การค้าภายในเวลา ๓๐ วัน

ข้อ ๒๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ขยายเวลาศึกษาต่อ องค์การค้าจะจ่ายเงินเดือน และเงินที่จ่ายควบเงินเดือนให้ และมีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ตามระเบียบองค์การค้า โดยถือว่าเวลาไปศึกษาต่อเป็นเวลาปฏิบัติงาน

หมวด ๔

การศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๒๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับทุนอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ทุนองค์การค้า

(๒) ทุนรัฐบาลไทย

(๓) ทุนที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรต่างประเทศ หรือ นิติบุคคลต่างประเทศ มอบให้รัฐบาลไทยเพื่อส่งบุคลากรไปศึกษาต่อต่างประเทศและรัฐบาลไทยทดลองรับทุนนั้น ตามกรมวิเทศสหการ สำนักนายกรัฐมนตรีจะได้ประกาศให้ทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายผ่านกระทรงหรือกรม หรือจ่ายให้ผู้รับทุนโดยตรง หรือจ่ายโดยวิธีอื่นใด

(๔) ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดaicในประเทศไทยมอบให้แก่องค์การค้าเพื่อส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ และองค์การค้าพิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว

(๕) ทุนอื่นนอกจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔)

ข้อ ๒๘ การให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ให้พิจารณาถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) ความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงาน ที่จะได้ผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชา และระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ที่กำหนด ซึ่งต้องกำหนดโครงการศึกษาหรือฝึกอบรมและแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเป็นการแน่นอน

(๒) สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ นั้น ต้องเป็นสาขาและระดับที่หน่วยงานต้องการมาก ซึ่งไม่มีการศึกษาในประเทศไทย หรือมีแต่ยังไม่เพียงพอหรือไม่สูงพอ ซึ่งโดยปกติจะให้ไปศึกษาได้เฉพาะในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีและไม่สูงกว่าปริญญาโท

ข้อ ๒๙ การให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ หน่วยงานต้นสังกัดต้องพิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยให้มีผู้อัญญิบัติงานเพียงพอ ไม่ให้เสียงานและไม่ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม

ข้อ ๓๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) มีอายุไม่เกิน ๔๕ ปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่จะเข้าศึกษา หรือ ฝึกอบรม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๖) กรณีรับทุนของค่าการค้าตามข้อ ๒๗ (๑) ผู้รับทุนต้องบรรจุเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และปฏิบัติงานติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า ๕ ปีของปีการบัญชี

(๗) ปฏิบัติงานด้วยความวิริยะอุตสาหะจนมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ดีเด่นหรือปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสำเร็จเป็นอย่างดียิ่งแก่หน่วยงานและองค์การค้า

(๘) ในรอบปีการบัญชีที่ผ่านมา มีวันลาป่วย ลาภัย รวมกันไม่เกิน ๑๕ วัน และสายไม่เกิน ๑๐ ครั้ง ไม่ขาดงาน ยกเว้นการลาอุปสมบทไม่เกิน ๑๖๐ วัน ลาไปประกอบพิธีชั้ยปีไม่เกิน ๑๖๐ วัน ลาคลอดบุตรไม่เกิน ๙๐ วัน หรือการลาป่วยเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่

(๙) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนทางวินัยจนกระทั่งถึงวันยื่นคำขอไปศึกษาต่อต่างประเทศ

(๑๐) ในระยะเวลา ๓ ปีก่อนการยื่นคำขอไปศึกษาต่อต่างประเทศ ไม่ได้ลาไปศึกษาฝึกอบรมหรือคุณงานทั้งในและนอกประเทศไทย เนื่องจากไปปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๑๑) เป็นผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศที่จะใช้ในการศึกษานั้นได้

(๑๒) เป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์ สุขภาพอนามัยดีพอที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศได้ โดยผ่านการตรวจรับรองจากแพทย์ของสถานพยาบาลของรัฐ

ข้อ ๓๑ ให้องค์การค้าจัดทำสัญญาผูกมัดพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ กลับมาปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการและในหน่วยงาน เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒ เท่าของระยะเวลาที่ศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้มีกลับมาปฏิบัติงานตามสัญญา ต้องชดใช้เงินให้แก่องค์การค้า ดังนี้

(๑) สำหรับผู้ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรมด้วยทุนตามข้อ ๒๗ (๑) (๒) และ (๔) ให้ชดใช้ทุนเงินเดือนและเงินที่จ่ายควบเงินเดือนที่ได้รับระหว่างศึกษาหรือฝึกอบรม และเงินที่องค์การค้าจ่ายซ่อมเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวน ๑ เท่าของจำนวนทุน เงินเดือน เงินที่จ่ายควบเงินเดือนและเงินที่องค์การค้าจ่ายซ่อมเหลือดังกล่าว ให้เป็นเบี้ยปรับแก่องค์การค้าอีกด้วย

(๒) สำหรับผู้ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ด้วยทุนตามข้อ ๒๗ (๓) ให้ชดใช้เงินเดือนและเงินที่จ่ายควบเงินเดือนที่ได้รับระหว่างศึกษาหรือฝึกอบรม และเงินที่องค์การค้าจ่ายซ่อมเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวน ๑ เท่าของจำนวนเงินเดือน เงินที่จ่ายควบเงินเดือนและเงินที่องค์การค้าจ่ายซ่อมเหลือดังกล่าว ให้เป็นเบี้ยปรับแก่องค์การค้าอีกด้วย

สำหรับส่วนที่เป็นเงินทุนที่ได้รับ ให้ชดใช้เป็นเบี้ยปรับรายเดือน ตามจำนวนที่องค์การค้าหรือกระทรวงการคลังและสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศกำหนดขึ้น โดยใช้ฐานอัตราค่าใช้จ่ายที่ ก.พ. กำหนดสำหรับผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ เป็นเกณฑ์

(๓) สำหรับผู้ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ด้วยทุนตามข้อ ๒๗ (๕) ให้ชดใช้เงินเดือนและเงินที่จ่ายควบเงินเดือนที่ได้รับระหว่างศึกษา หรือฝึกอบรม และเงินที่องค์การค้าจ่ายซ่อมเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวน ๑ เท่าของจำนวนเงินเดือน เงินที่จ่ายควบเงินเดือนและเงินที่องค์การค้าจ่ายซ่อมเหลือดังกล่าว ให้เป็นเบี้ยปรับแก่องค์การค้าอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรม กลับมาแล้วปฏิบัติงานไม่ครบกำหนดตามสัญญา ให้ลดเงินที่จะต้องใช้และเบี้ยปรับตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ลงตามส่วน

ข้อ ๓๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สถานศึกษาหรือฝึกอบรม หรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรมจากที่ได้รับอนุมัติไว้ได้ ต่อเมื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นได้รับความยินยอมของผู้ให้ทุนและเป็นไปตามความจำเป็นของหน่วยงานตามข้อ ๒๔ และได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการ

ข้อ ๓๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ เมื่อกลับมาแล้วให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายใต้เวลา ๑๕ วัน และต้องจัดทำรายงานผลการศึกษาส่งภายใน ๓๐ วัน

ข้อ ๓๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ไปดูงานต่างประเทศ เกินกว่า ๑ ปี ให้นำความในหมวด ๕ นี้ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๕

การปฏิบัติงานวิจัยและการปฏิบัติงานบริการวิชาการ

ข้อ ๓๕ องค์การค้าอาจอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานวิจัย และปฏิบัติงานบริการวิชาการได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดกับองค์การค้า ทั้งนี้ งานวิจัยและงานบริการงานวิชาการนั้นต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์การศึกษา และเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

ข้อ ๓๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในองค์การค้ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี สามารถขออนุญาตปฏิบัติงานวิจัยตามข้อ ๓๕ ได้ โดยนำเสนอดังนี้

(๑) โครงการพร้อมแผนปฏิบัติงาน ซึ่งต้องแสดงกำหนดระยะเวลา ขั้นตอนการดำเนินงาน งบประมาณ พร้อมผลงานที่คาดว่าจะได้รับโดยละเอียด

(๒) บันทึกของหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งแสดงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานวิจัย ความสอดคล้องกับนโยบายองค์การค้า ความพอดีของอัตรากำลังในการปฏิบัติงานปกติ และประโยชน์ที่หน่วยงานจะได้รับจากการทำงานตาม (๑)

(๓) รายละเอียดของข้อตกลงในการไปปฏิบัติงานวิจัย

(๔) โครงสร้างอัตรากำลังของหน่วยงาน

(๕) การเผยแพร่องานวิจัยสู่สาธารณะ

ข้อ ๓๗ พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถขออนุญาตไปปฏิบัติงานบริการวิชาการได้ตามข้อ ๓๕ โดยนำเสนอดังนี้

(๑) รายละเอียดการไปปฏิบัติงานบริการวิชาการ ซึ่งต้องแสดงวัน เวลา สถานที่ หัวข้อเรื่องที่ให้บริการวิชาการพร้อมรายละเอียด และประโยชน์ที่องค์การค้าจะได้รับ

(๖) บันทึกปรับองของหน่วยงาน ชี้งแสดงถึงความพอใจเพียงของอัตรากำลังในการปฏิบัติงาน โดยไม่เกิดผลกระทบใด ๆ

องค์การค้าจะอนุญาตให้เป็นปฏิบัติงานบริการวิชาการได้สัปดาห์ละไม่เกิน ๒ ครั้ง รวมเวลา แล้วสัปดาห์ละไม่เกิน ๕ ชั่วโมง

ข้อ ๓๘ การไปปฏิบัติงานวิจัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีมีความจำเป็นต้องทำสัญญา ในการกลับมาปฏิบัติงาน เพื่อนำความรู้และผลงานมาใช้ให้เป็นประโยชน์ตามแผนงานหรือโครงการ ให้นำความในข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๖

การเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

ข้อ ๓๙ ให้องค์การค้าจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ทางวิชาการ ทักษะ และสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่การปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน

ข้อ ๔๐ ให้องค์การค้าจัดทำแผนการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกคน ให้ได้รับการพัฒนาทุกปี ปีละไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดกับบุคลากรและองค์การค้า

ข้อ ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ องค์การค้าอาจจัดรูปแบบอื่นในการพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น การฝึกอบรมเฉพาะวิชาชีพ การฝึกอบรมสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การประชุมซึ่งแจ้ง การฝึกอบรมในงาน (On The Job Training) กิจกรรมสร้างเสริมคุณลักษณะดีๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นต้น

หมวด ๗

การประเมินผล และการรายงานผลการพัฒนา

ข้อ ๔๒ การประเมินผลการฝึกอบรม ให้เป็นไปตามแบบที่องค์การค้ากำหนด โดยวิธีการ ดังนี้

(๑) ประเมินผลก่อนการฝึกอบรม โดยวิธีการทดสอบความรู้ก่อนการฝึกอบรม

(๒) ประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม เพื่อประเมินด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skill) ด้านเจตคติ (Attitude) และความเหมาะสมของภาระฝึกอบรม

(๓) ประเมินผลภายหลังการฝึกอบรม เพื่อติดตามผลในการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน และประโยชน์ที่องค์การค้าได้รับและพฤติกรรมการทำงาน

ข้อ ๔๓ เกณฑ์การวัดผลการฝึกอบรม อย่างน้อยต้องมี ดังนี้

(๑) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ต้องมีเวลาเข้าฝึกอบรมแต่ละโครงการหรือหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๘๐ %

(๒) กรณีโครงการหรือหลักสูตร ที่กำหนดให้มีการทดสอบ ผู้ผ่านการทดสอบ ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ % กรณีได้ต่ำกว่า ๕๐ % ให้สอบซ้อมได้ ๑ ครั้ง

ข้อ ๔๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ไปพัฒนาตามข้อ ๗ จะต้องจัดทำรายงานผลการพัฒนาเพิ่มพูนประสิทธิภาพตามรูปแบบ และวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับแผนการพัฒนาเรื่องดังกล่าว หากไม่ได้กำหนดไว้การจัดทำรายงานอย่างน้อยให้มีสาระเกี่ยวกับ

(๑) ความรู้ความสามารถและทักษะที่ได้รับจากการพัฒนา

(๒) การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่องานในหน้าที่ และประโยชน์แก่องค์การค้า

(๓) การนำความรู้และเทคโนโลยีไปเผยแพร่ เช่น การฝึกอบรมในงาน (On The Job Training) ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๕ ผู้จัดฝึกอบรมต้องสรุปรายงานการจัดฝึกอบรมเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทราบผลการดำเนินงาน

หมวด ๘

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

ข้อ ๔๖ การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอนุมัติให้ไปฝึกอบรม ดูงานหรือประชุมภายนอกองค์การค้า ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียนได้ตามโครงการ หรือหลักสูตรที่หน่วยงานราชการและเอกชนจัดขึ้น และให้เบิกได้ตามระเบียบองค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

ข้อ ๔๗ ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมภายใน ให้เบิกได้ตามที่จ่ายจริง ตามงบประมาณที่กำหนดในโครงการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติ

ข้อ ๔๘ วิทยากรและค่าวิทยากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ต้องไม่เป็นผู้ดำเนินการในองค์การค้า

(๒) ต้องไม่เป็นผู้มีหน้าที่ในการฝึกอบรม ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือเป็นการให้ความรู้ในลักษณะการปฐมนิเทศน์พนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) การฝึกอบรมที่มีลักษณะเป็นการบรรยายให้จ่ายค่าวิทยากรได้ไม่เกิน ๑ คน

(๔) การฝึกอบรมที่มีลักษณะเป็นการอภิปรายเป็นคณะ หรือสัมมนาให้จ่ายค่าวิทยากรได้ไม่เกิน ๕ คน โดยรวมถึงผู้ดำเนินการอภิปรายด้วย

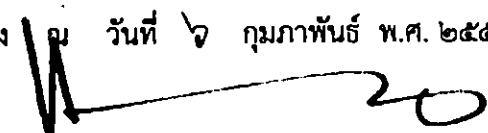
(๕) การฝึกอบรมที่มีลักษณะการแบ่งกลุ่มฝึกภาคปฏิบัติ ให้จ่ายค่าวิทยากรประจำกลุ่มได้ไม่เกินกลุ่มละ ๒ คน

(๖) การฝึกอบรมที่มีวิทยากรเกินกว่าจำนวนที่กำหนดข้างต้น ให้เฉลี่ยจ่ายค่าวิทยากรไม่เกินวงเงินตามจำนวนวิทยากรตาม (๓) (๔) และ (๕)

(๗) การนับชั่วโมงการฝึกอบรมในแต่ละหัวข้อวิชา ให้นับ ๕๐ นาทีขึ้นไปเป็น ๑ ชั่วโมง กรณีไม่ถึง ๕๐ นาที หากนับได้ไม่น้อยกว่า ๒๕ นาทีให้จ่ายค่าวิทยากรได้กึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ จะจ่ายค่าวิทยากรเกินเวลาที่กำหนดไว้ในโครงการหรือหลักสูตรไม่ได้

- (๔) วิทยากรโดยทั่วไป ให้จ่ายค่าวิทยากรไม่เกินชั่วโมงละ ๑,๐๐๐.- บาท กรณีวิทยากรเป็นผู้มีเชื้อเสียง หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จ่ายค่าวิทยากรไม่เกินชั่วโมงละ ๑,๕๐๐.- บาท
- (๕) วิทยากรที่มีความรู้ความสามารถเป็นพิเศษ หรือนมีเชื้อเสียงเด่นเป็นพิเศษ หรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นพิเศษ ให้จ่ายค่าวิทยากรเหมาจ่ายเป็นกรณีพิเศษ โดยให้อยู่ในดุลพินิจของผู้อำนวยการ
- (๖) กรณีวิทยากรบรรยายพิเศษที่ไม่ได้รับค่าวิทยากร ให้จ่ายเป็นค่าสิงของสมนาคุณได้คนละไม่เกินวงเงิน ๒,๐๐๐.- บาท

หันนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายสันติภาพ อินทรพัฒน์)
ผู้อำนวยการองค์การค้าของสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

พิมพ์/อุษณี

ร่าง/คณะทำงานแก้ไขกฎ ระเบียบ อ.ค.

ตรา/สุชิน